

Sygn. akt II CZ 20/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. S.

przeciwko Portowi Lotniczemu [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 kwietnia 2016 r.,

zażalenia strony pozwanej

na wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 18 listopada 2015 r. ,

**oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Powód P. S. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od Portu Lotniczego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odszkodowania w kwocie 16.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że jest właścicielem nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny położony w P. przy ulicy B., mającej urządzoną księgę wieczystą nr [...], objętej Obszarem Ograniczonego Użytkowania (OOU), utworzonym uchwałą Sejmiku Województwa [...] z dnia 30 stycznia 2012 roku w związku z sąsiedztwem Portu Lotniczego. Wprowadzenie OOU spowodowało - według powoda - zmniejszenie wartości opisanej nieruchomości o 10.000 zł oraz konieczność przeprowadzenia prac modernizacyjnych mających zapewnić odpowiedni klimat akustyczny, oszacowanych na 6.000 zł.

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2015 r. oddalił powództwo. Uznał, że wprowadzenie OOU nie doprowadziło do ograniczenia dotychczasowego sposobu korzystania przez powoda z nieruchomości ani też nie spowodowało szkody w jego majątku, gdyż lokal powoda jest usytuowany w strefie zewnętrznej OOU. Strefa ta została utworzona wyłącznie dla budynków o podwyższonych wymaganiach akustycznych takich jak szpitale, domy opieki społecznej oraz budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i nie obejmuje zabudowy mieszkaniowej. W tej sytuacji było bezprzedmiotowe prowadzenie postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia rozmiaru szkody poniesionej przez powoda i wysokości odszkodowania.

Sąd Okręgowy, na skutek apelacji powoda, kwestionującej rozstrzygnięcie oddalające żądanie zapłaty odszkodowania za utratę wartości nieruchomości, tj. co do kwoty 10.000 zł z odsetkami ustawowymi oraz orzekające o kosztach procesu, wyrokiem z dnia 18 listopada 2015 r. uchylił wyrok Sądu Rejonowego w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jest - w świetle art. 129 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo o ochronie środowiska (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz.1232 ze zm.; dalej: „p.o.ś.”) - usprawiedliwione co do zasady, gdyż na podstawie tego przepisu naprawieniu podlega nie tylko szkoda wynikła z obniżenia

wartości nieruchomości w wyniku ograniczeń ustanowionych wprost w uchwale Sejmiku o utworzeniu OOU, ale także szkoda wynikająca ze zmniejszenia się wartości nieruchomości z uwagi na konieczność znoszenia dopuszczalnych na tym obszarze emisji przekraczających standardy jakości środowiska, w tym dotyczące dopuszczalnego poziomu hałasu. W tej sytuacji zachodzi konieczność przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie faktów istotnych dla oceny zakresu szkody, związku przyczynowego oraz wysokości należnego powódce odszkodowania.

W zażaleniu na to orzeczenie strona pozwana zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 129 ust. 2 p.o.ś. w związku z § 3, § 4 i § 8 uchwały Sejmiku Województwa z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Lotniska [...] oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 386 § 4 k.p.c. i art. 382 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i art. 278 k.p.c. Powołując się na te zarzuty wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu wniesionym na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c., strona może zarzucić skutecznie jedynie dokonanie przez sąd odwoławczy błędnej kwalifikacji występującej w sprawie sytuacji procesowej jako odpowiadającej podstawie orzeczenia kasatoryjnego, o której mowa w art. 386 § 4 k.p.c. i wykazywać, że nie doszło do nierozpoznania istoty sprawy lub że nie jest konieczne przeprowadzenie w całości postępowania dowodowego. Nie jest dopuszczalne formułowanie w tym zażaleniu zarzutów odnoszących się do zasadności dokonanej przez sąd odwoławczy merytorycznej oceny zarzutów apelacji. Z tej przyczyny usuwa się spod kontroli Sądu Najwyższego zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 129 ust. 2 p.o.ś.

Zamierzonego skutku nie mógł natomiast odnieść zarzut naruszenia art. 386 § 4, art. 382 w związku z art. 227 i 278 k.p.c., skoro oddalenie wniosków dowodowych było następstwem uznania przez Sąd pierwszej instancji, że powództwo jest nieusprawiedliwione co do zasady.

Dokonanie przez Sąd Okręgowy odmiennej oceny zasady roszczenia powoda spowodowało konieczność poczynienia istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń faktycznych, których Sąd Rejonowy ze wskazanych przyczyn zaniechał. Uzupełnienie postępowania dowodowego oraz dokonanie tych brakujących i niezbędnych ustaleń faktycznych przez Sąd Okręgowy, doprowadziłoby do pozbawienia stron - w razie niekorzystnego dla nich wyniku sprawy - możliwości poddania orzeczenia kontroli instancyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

kc

jw